

Verrassingstrip

Vakantieverhaal

Tekst: Didi Hoogerwerf

“Als het maar ver weg is,” zei Lynn tegen haar reisagent, Leida. “Het maakt me niet uit waarheen, als de zon er maar schijnt, ze er een strand hebben en ik morgen kan vertrekken.”

“Ok,” zei Leida. “Ik heb wel een idee, ik bel je straks terug.”

Toen Lynn ophing, biggelden er dikke tranen over haar wangen. Het was al ruim 3 maanden geleden dat Marco van de ene op de andere dag zijn spullen pakte en vertrok, maar de wond was nog vers en Lynn kon het niet meer verdragen om in hun huis – háár huis, verbeterde ze zichzelf – te zijn. Elke ruimte was een mijnenveld van herinneringen. In de keuken werd ze herinnerd aan de verse pasta die hij elke zaterdag maakte. In de badkamer dacht ze terug aan hoe ze elkaar tijdens het tandenpoetsen aan het lachen probeerden te maken. De woonkamer was het toneel geweest van al die heerlijke avonden waarbij ze van borrelhapjes en wijn een avondmaal samenstelden en ze in elkaars armen slechte films keken. Om over de slaapkamer maar niet te spreken, die was locus non grata. Ze hadden daar niet alleen vele passionele nachten beleefd, maar het was ook de plek waar Marco tegen haar gezegd had dat hij bij haar wegging. Ze was er sindsdien niet meer geweest en sliep op de bank in haar kantoor op zolder. Haar zus had met haar zwager de kledingkast uit de slaapkamer naar de overloop verhuisd, zodat ze in elk geval schone kleding aan kon of als ze, zoals nu, een tas in moest pakken voor een spontane trip.

Toen ze die ochtend voor de zoveelste keer sinds het vertrek van Marco huilend wakker was geworden, had ze er genoeg van. Genoeg van slapen op de bank, genoeg van de tranen, genoeg van niet op social durven, omdat ze bang was iets van hem te zien en vooral genoeg van die ellendige Hollandse zomer die meer leek op de herfst uit een schilderij van Vermeer.

Daarom had ze Leida gebeld, haar persoonlijke reisagent van Travel Counsellors. Ze kende Leida al heel lang en ze wist zeker dat zij een mooie trip

voor haar zou regelen. Terwijl ze gedachteloos korte broeken, shirts, bikini's en badlakens in haar tas propte, dacht ze na over waar Leida haar naartoe zou sturen. Mexico? Zuid-Afrika? Bali? Nieuw-Zeeland? Het maakte haar niet uit, als het maar ver weg was van deze ellende. Net toen ze probeerde te kiezen tussen haar roze of haar zwarte Birkenstocks ging de telefoon.

24 uur later zat Lynn in het vliegtuig richting Thailand. Op Schiphol had ze een reisgids gekocht en toen ze in Bangkok landde, had ze een plan. Leida had een hele reis voor haar uitgestippeld en Lynn had behoefte aan avontuur. Ze zou eerst een week in Bangkok blijven, ze wilde zichzelf verliezen in de anonimiteit van een onbekende stad. Vervolgens zou ze afreizen naar het binnenland om de jungle van het Khao Yai National Park te bezoeken. Ze hoopte dat het haar zou lukken om de wilde olifanten te spotten die daar te vinden zouden zijn. De laatste week zou ze doorbrengen op het strand van Phuket, even helemaal niks behalve cocktails drinken, lezen en bronzeren, zoals haar Vlaamse vriendin Lies altijd zei.

Die eerste week genoot Lynn van alles wat de stad te bieden had. Thuis at ze vaak Thais, maar zoals hier had ze het nog nooit geproefd. Eerst durfde ze alleen pad thai te bestellen, maar al snel at ze elke ochtend, middag en avond iets anders van de nagenoeg oneindige lijst met lekkernijen van de verschillende eettentjes rond haar hotel en in de stad. De kaaw man kai, kua kling nua, som tam en nua thod samun phai bijvoorbeeld smaakten allemaal even exotisch als ze klonken. En ze had niet eens last van haar buik! De vakantiegoden waren haar goed gezind.

Ondanks dat ze zich beter begon te voelen en niet meer elke dag hoefde te huilen, vond Lynn het moeilijk om alleen te zijn met haar gedachten. Die gingen namelijk standaard uit naar Marco en wat hij aan het doen was. Daarom bezocht ze bezienswaardigheden en toeristische attracties alsof het Thaise verkeersbureau haar ervoor

betaalde in plaats van andersom. De heilige tempel Wat Phra Kaew, het Grand Palace, de beroemde Floating Market, de hysterische Khao San Road, het serene Lumpini Park en de chique wijk Sukhumvit, Lynn bezocht ze allemaal. Verder verkende ze de stad met veel plezier op de fiets, dat voelde toch een beetje als thuis. 's Avonds maakte ze in verband met de veiligheid liever gebruik van een van de vele duizenden tuktuks die de stad rijk was en genoot ervan om zorgeloos tussen het drukke verkeer door te zoeven.

Voor Lynn het wist was de eerste week voorbij en werd het tijd om af te reizen naar het binnenland, naar het Khao Yai National Park, om olifanten te spotten. Hier verheugde ze zich al op sinds ze erover had gelezen in het vliegtuig. Ze had een hotelletje gevonden aan de rand van het reservaat en zich aangemeld voor een meerdaagse tour door het park. Ze zouden de volgende dag voor dag en dauw vertrekken, want de beste tijd om olifanten te spotten was met zonsop- of ondergang.

"I am so sorry that we didn't see any elephants during the tour," zei Wi, de Thaise gids met het grappige accent, toen hij Lynn 3 dagen later terugbracht naar haar hotel.

"It's ok," reageerde Lynn gelaten. "It's not your fault." Maar het was helemaal niet ok. Ze was de halve wereld over gevlogen en nu wilde ze olifanten zien ook. Niet dat ze deze reis had gemaakt om olifanten te zien, maar onbewust was dat sinds ze erover gelezen had in het vliegtuig toch het hoofddoel van haar reis geworden. Op de een of andere manier had ze het in haar hoofd gehaald dat als ze een olifant zou zien, haar liefdesverdriet spontaan zou verdwijnen. Ze hadden tijdens de tour spinnen, slangen, apen, krokodillen, leguanen, vleermuizen en vogels en insecten in alle kleuren van de regenboog gezien, maar dus geen olifanten. Het leek wel alsof ze telkens vijf minuten te laat waren. Ze zagen verse sporen in de modder en dampende hopen mest rond de verschillende drinkplaatsen, en hadden zelfs een paar keer luid getrompetterd gehoord, maar de olifanten lieten zich niet zien. Lynn was tot op het bot teleurgesteld en merkte dat door de teleurstelling ook het verdriet over Marco weer de kop opstak. Ze sloot zichzelf op in haar hotelkamer en liet het verdriet als een golf over zich heen spoelen. Ze huilde tot haar kussen doorweekt was en haar keel pijn deed.

Uren later werd Lynn wakker van een vreemd geluid. Ze had nog steeds dezelfde kleren aan

als waarin ze terug was gekomen van de tour en het eten dat ze bij de roomservice besteld had stond onaangeroerd aan de voet van haar bed. Weer hoorde ze dat vreemde geluid. Ze herkende het wel, maar kon het zo snel niet plaatsen. Ze wreef de slaap uit haar ogen en liep in de richting van het balkon dat uitkeek op de jungle. Ze hoorde het weer. Het klonk als... als een olifant! dacht ze verbaasd bij zichzelf. Voortgestuwd door haar nieuwsgierigheid en het verlangen om een olifant te zien, rende ze het balkon op.

Wat Lynn daar vervolgens zag zou ze haar leven lang niet vergeten. Aan de rand van de jungle stond een babyolifantje! Hij dreutelde onrustig op en neer en trompetterde zachtjes, maar duidelijk in paniek. Snel trok ze haar wandelschoenen aan en haastte zich de brandtrap af.

Gelukkig was het die nacht volle maan, anders had ze in de dichte jungle geen hand voor ogen kunnen zien. "Hey kleintje, waar kom jij nou vandaan?" vroeg ze zacht terwijl ze het olifantje behoedzaam benaderde. Hij antwoordde door met zijn oren te klapperen en met zijn slurf te zwaaien. Voorzichtig raakte Lynn zijn slurf aan. Het voelde hard en zacht tegelijk. "Ben je je moeder kwijt?" Alsof hij haar begreep wreef hij zijn kop tegen haar aan en krulde zijn slurf om haar onderarm. "Kom, dan gaan we haar zoeken," zei Lynn tegen de kleine olifant en pakte zijn slurf alsof ze een klein kind aan de hand nam.

Maar het olifantje bleef staan. "Kom op," zei Lynn. "Wil je niet terug naar je moeder? Ben je soms weggelopen?" Ze moest in zichzelf lachen om het idee dat deze kleine olifant weg was gelopen omdat hij zijn groente niet op wilde eten of niet meer op de iPad mocht.

Pas toen ze zich omdraaide naar het olifantje zag ze de plas bloed rond zijn voorpoten. Geschrokken knielde ze bij het gewonde beestje neer en tilde zachtjes zijn poot op. Het olifantje leek te voelen dat ze hem geen pijn wilde doen en bleef rustig staan. Er stak een groot stuk glas uit de zachte zool van zijn pootje, het glinsterde gemeen in het maanlicht. Even twijfelde ze of ze terug naar de receptie moest lopen om hulp te halen, maar bedacht zich toen. Ze wilde deze ervaring met niemand delen. "Ok lieverd, tanden op elkaar, dit gaat even pijn doen," zei ze en trok met een snelle beweging het stuk glas uit zijn voet. Hij trompetterde geschrokken en trok zijn poot met zo'n vaart terug dat Lynn omviel en hard op haar billen landde. Voordat ze weer overeind had kunnen krabbelen was het olifantje

de jungle alweer in gevlucht. "Nou, geen dank," zei ze met een grote glimlach op haar gezicht. Ze kon niet geloven dat dit echt gebeurd was.

Die nacht kon ze de slaap maar moeilijk vatten. Pas toen ze de volgende ochtend wakker werd, merkte ze dat ze in slaap gevallen was. Met kleine oogjes en een brak gevoel liep ze naar de eetzaal waar het ontbijtbuffet al klaarstond. Ze schepte een bord vol met eieren, bacon, croissants en vers fruit en zocht een plekje op het terras dat uitkeek op de jungle. Omdat zij pas laat aan het ontbijt was verschenen waren de beste plekken al vergeven en zat Lynn met haar rug naar de jungle en keek ze uit op het zwembad. Het maakte haar allemaal niet uit, ze kon de rest van de vakantie teren op de nachtelijke ontmoeting met het gewonde olifantjong. Opeens klonk er een opgewonden geroezemoes van de andere kant van het terras.

Nu was Lynn nooit iemand geweest die haar nieuwsgierigheid goed kon bedwingen, dus snelde ze zich naar de plek waar een groep hotelgasten elkaar verdrong om de balustrade. Ze duwde zichzelf naar voren en slaakte een kreet van verbazing toen ze een kudde olifanten aan de rand van de jungle zag staan. De grote, grijze dieren klapperden met hun oren, stampten met hun poten en trompetterden luid. De groep bestond uit ongeveer 20 leden: volwassen vrouwtjes en jongere dieren van verschillende leeftijden. Lynn kon haar ogen niet geloven, maar tussen de voorpoten van het grootste vrouwtje stond haar kleine vriend van die nacht. Toen hij haar zag, trompetterde hij blij en rende naar haar toe. Zijn moeder volgde hem.

Ondanks dat ze zich op de eerste verdieping bevonden, deinsde de rest van de hotelgasten achteruit toen de grijze dikhuid snel dichterbij kwam, maar Lynn bleef staan. Ze was niet bang. "Hey vriendje! Ben je daar weer? Fijn dat je je moeder terug gevonden hebt," zei ze blij. "Hoe is het met je pootje?" Hij kwispelde blij met zijn kleine staartje en stak zijn slurf naar haar uit, alsof hij wilde zeggen "Kijk mama! Dit is die mevrouw van vannacht." Zijn moeder stak haar dikke, sterke slurf snuffelend over de balustrade en streek er zachtjes mee over Lynns gezicht en armen.

Toen het kleine olifantje en zijn moeder een paar minuten later terugliepen naar de groep en ze langzaam maar zeker verdwenen in de jungle, biggelden er weer dikke tranen over Lynns wangen. Maar voor het eerst sinds lange tijd waren het geen tranen van verdriet, maar van geluk.

De fijnste vakantieboeken

The Simple Art of Not Giving a F*ck - Mark Manson

Wie niet toe is aan te zware materie deze zomer maar tegelijkertijd wel openstaat voor eerlijkheid met een komisch randje, zal zich goed kunnen vermaken met dit inspirerende boek van Mark Manson. Manson bevestigt dat het geen drama is als je faalt en dat je deze gebreken juist zou moeten omarmen. Een voorbeeld voor veel zelfhulpboeken.

Homo Deus - Yuval Noah Harari

In deze filosofische kijk op de menselijke evolutie wordt aangekaart wat de gevolgen kunnen zijn van de manieren waarop en waarvoor de beschikbare kennis en technologie gebruikt zal worden. Yuval Noah Harari richt zich in deze opvolger van 'Sapiens', op de ontwikkeling van de mens van de toekomst en hoe deze eruit zal komen te zien.

Super de Luxe - Suzanne Vermeer

Luxe etentjes, feestjes, gokavonden, de Nederlandse Emma maakt het allemaal mee wanneer ze in contact komt met de rijke tweeling Alessandro en Sofia. Het moment dat de inhoud van hun penthouse samen met de tweeling is verdwenen, verandert dit zomerse avontuur plotseling in een levensgevaarlijke toestand.

Schaduw van de Wind - Carlos Ruiz Zafón

Het verhaal speelt zich af in hartje Barcelona en beschrijft het verhaal van Daniel die in de ban raakt van het boek 'De Schaduw van de Wind'. Daniel maakt er zijn missie van om alles te weten te komen over de schrijver en raakt verstrikt in een groot mysterieus spel.

Michelle Obama - Peter Slevin

De vrouw van de eerste zwarte president van de Verenigde Staten: Michelle Obama. Een icoon en voorbeeld voor vele anderen, jong en oud. In deze biografie gaat Michelle Obama terug naar haar jongere jaren en hoe haar leven eruitzag als een jong meisje van Afro-Amerikaanse komaf. Dit persoonlijk stukje geschiedenis gaat gepaard met een terugblik op de ervaringen van haar voorouders.